

[Strona Główna](#) > ... > [Wszczęcie Postępowania Sądowego](#) > [Europejski Atlas Sądowy W Sprawach Cywilnych](#) > [Doręczanie Dokumentów \(wersja Przekształcona\)](#) > [France](#)

Doręczanie dokumentów (wersja przekształcona)

Francja

Francja

WYSZUKIWANIE WŁAŚCIWYCH SĄDÓW I URZĘDÓW

Za pomocą tej wyszukiwarki można wyszukiwać sądy i urzędy posiadające kompetencje w odniesieniu do konkretnych europejskich instrumentów prawnych. Należy pamiętać o tym, że choć dokładamy wszelkich starań, aby wyniki były jak najdokładniejsze, mogą istnieć wyjątki, w przypadku których kompetencje nie zostały określone.

Art. 3 ust. 1 – Jednostki przekazujące

We Francji jednostkami przekazującymi są komisarze sądowi (*commissaires de justice*) (nowa nazwa, stosowana od 1 lipca 2022 r., dawniej zwani komornikami sądowymi – *huissiers de justice*) i sekretariaty sądów.

Art. 3 ust. 2 – Jednostki przyjmujące

We Francji jednostkami przyjmującymi są komisarze sądowi (*commissaires de justice*).

Art. 3 ust. 4 lit. c) – Środki odbioru dokumentów

Dostępne sposoby odbioru dokumentów: drogą pocztową.

Art. 3 ust. 4 lit. d) – Języki, w których można wypełniać formularz standardowy zawarty w załączniku I

Francja dopuszcza wypełnienie standardowego formularza zawartego w załączniku I w języku francuskim lub w jednym z następujących języków: angielski, niemiecki, włoski, hiszpański.

Art. 4 – Organ centralny

Organem centralnym jest Departament ds. Wzajemnej Pomocy, Prawa Prywatnego Międzynarodowego i Prawa Europejskiego (*Département de l'entraide, du droit international privé et européen* – DEDIPE).

Adres:

Ministère de la Justice (Ministerstwo Sprawiedliwości)

Direction des affaires civiles et du sceau (Dyrekcja Spraw Cywilnych i Pieczęci)

Département de l'entraide, du droit international privé et européen

(Departament ds. Wzajemnej Pomocy, Prawa Prywatnego Międzynarodowego i Prawa Europejskiego)

13, place Vendôme

F-75042 Paris Cedex 01, FRANCJA

Tel.: +33 1 44 77 61 05

E-mail: entraide-notifications.dacs@justice.gouv.fr

Języki: francuski i angielski.

Art. 7 – Pomoc w ustalaniu adresu

We Francji nie wyznaczono organu właściwego do ustalania adresów, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. a); nie funkcjonuje tam również rejestr mieszkańców, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. b).

Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c) Francja informuje, że wnioskodawcy mogą korzystać z informacji przedstawionych na następujących informacyjnych stronach internetowych:

- w przypadku wyszukiwania adresów osób fizycznych:
- Service Public (usługi publiczne) – strona internetowa: <https://www.service-public.fr/>,
- Pages Blanches (książka telefoniczna) – strona internetowa: <https://annuairepagesblanches.org/>;
- w przypadku wyszukiwania adresów osób prawnych:
- Infogreffe – strona internetowa: <https://www.infogreffe.fr/>,
- NPI – strona internetowa: <https://www.inpi.fr/>.

W przypadku dokumentów wszczynających postępowanie i tytułów egzekucyjnych wnioskodawcy mogą również skonsultować się z komisarzami sądowymi właściwymi dla sądu apelacyjnego, w którego okręgu znajdowało się ostatnie znane miejsce zamieszkania adresata.

Wszelkich informacji o komisarzach sądowych udziela Krajowa Izba Komisarzy Sądowych:

tel.: +33 1 49 70 12 90,

e-mail: cnhj@huissier-justice.fr,

strona internetowa: <http://www.huissier-justice.fr/>.

Jeżeli chodzi o art. 7 ust. 2 lit. c), Francja nie wyznacza organów, do których można się zwracać z wnioskami o ustalenie adresu.

Art. 8 – Przekazywanie dokumentów

Francja dopuszcza wypełnienie standardowego formularza A zawartego w załączniku I w języku francuskim lub w jednym z następujących języków: angielski, niemiecki, włoski, hiszpański.

Art. 12 – Odmowa przyjęcia dokumentu

Nie dotyczy.

Art. 13 – Data doręczenia

W prawie francuskim co do zasady nie przewidziano terminu na doręczenie wyroku.

Wyroki zaoczne lub wyroki uznane za kontradiktoryjne (*jugements réputés contradictoires*) uznaje się jednak za nieważne, jeżeli strona nieobecna podczas ogłoszenia takiego wyroku nie zostanie o nim powiadomiona w terminie sześciu miesięcy od dnia wydania wyroku (art. 478 kodeksu postępowania cywilnego). W stosownych przypadkach, jeżeli nie nastąpiło przedawnienie, postępowanie można wznowić i wystosować nowe wezwanie do stawienia się przed sądem.

Art. 14 – Poświadczenie doręczenia i kopia doręzonego dokumentu

Francja dopuszcza wypełnienie standardowego formularza K zawartego w załączniku I w języku francuskim lub w

jednym z następujących języków: angielski, niemiecki, włoski, hiszpański.

Art. 15 – Koszty doręczenia

Opłata stała za doręczenie przez komisarza sądowego wynosi 48,85 euro. Kwotę tę należy wpłacić bezpośrednio na rachunek bankowy komisarza sądowego, do którego skierowano sprawę. Opłata za doręczenie dokumentów jest obowiązkowa, z wyjątkiem sytuacji, w których wnioskodawca korzysta z pomocy prawnej. Komisarz sądowy przekazuje na wniosek dane bankowe rachunku, na który należy uiścić opłatę.

W przypadku dokumentów, które mają zostać doręczone w zamorskich departamentach i zbiorowościach zgodnie z [art. A444-10 kodeksu handlowego](#), opłatę tę powiększa się o:

1. 30% w przypadku wysp Wallis i Futuna, zbiorowości terytorialnej Saint-Pierre i Miquelon oraz departamentu Majotty (tj. opłata wynosi 63,51 euro);
2. 29% w przypadku departamentów Gwadelupa i Martynika (tj. opłata wynosi 63,02 euro);
3. 27% w przypadku departamentu Gujana Francuska (tj. opłata wynosi 62,04 euro);
4. 37% w przypadku departamentu Reunion (tj. opłata wynosi 66,92 euro).

Art. 17 – Doręczanie dokumentów przez przedstawicieli dyplomatycznych lub urzędników konsularnych

Francja nie wyraża zgody na korzystanie na jej terytorium z możliwości doręczania przez inne państwo członkowskie pism sądowych drogą konsularną lub dyplomatyczną, chyba że odbiorcą dokumentu jest obywatel państwa członkowskiego, z którego pisma pochodzą.

Art. 19 – Doręczanie drogą elektroniczną

W prawie krajowym nie przewidziano doręczania dokumentów zwykłą pocztą elektroniczną, ale zgodnie z art. 19 ust. 2 Francja będzie akceptować doręczanie elektroniczne, jeżeli zostaną spełnione następujące dodatkowe warunki:

- stosowana procedura zapewnia wiarygodność identyfikacji stron wiadomości przesyłanych drogą elektroniczną, integralność doręczanych dokumentów, bezpieczeństwo i poufność wymiany oraz przechowywanie przekazanych dokumentów, a także umożliwia jednoznaczne ustalenie daty wysyłki i daty udostępnienia lub daty odbioru przez odbiorcę (art. 748-6 kodeksu postępowania cywilnego);
- aby doręczony dokument był ważny, musi zawierać zgodę adresata na doręczenie drogą elektroniczną (art. 662-1 kodeksu postępowania cywilnego) oraz datę i godzinę wskazujące czas, w którym adresat dowiedział się o dokumencie (art. 663 kodeksu postępowania cywilnego).

Art. 20 – Doręczanie bezpośrednio

Francja nie sprzeciwia się możliwości doręczania bezpośredniego przewidzianego w art. 20 ust. 1. Doręczanie bezpośrednio jest dopuszczalne, gdy dokonują go komisarze sądowi i sekretariaty sądów, którym zadanie wyraźnie powierzono w prawie krajowym.

Art. 22 – Niewdanie się w spór przez pozwanego

W przypadku gdy konieczne było przekazanie do innego państwa członkowskiego w celu doręczenia zgodnie z tym rozporządzeniem dokumentu wszczynającego postępowanie lub dokumentu równorzędnego, a pozwany nie wdał się w spór, wyrok nie może być wydany do czasu spełnienia warunków określonych w ust. 1.

Sędzia francuski, nie naruszając postanowień ust. 1, może wydać orzeczenie, o ile spełnione są wszystkie warunki określone w ust. 2.

Art. 29 – Stosunek do umów lub porozumień między państwami członkowskimi

Konwencja z dnia 1 marca 1954 r. dotycząca procedury cywilnej.

Konwencja z dnia 15 listopada 1965 r. o doręczaniu za granicą dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych

Umowa między Francją a Niemcami o ułatwieniu stosowania Konwencji haskiej z dnia 1 marca 1954 r. dotyczącej procedury cywilnej, podpisana dnia 6 maja 1961 r.

Konwencja o wzajemnej pomocy sądowej w sprawach cywilnych i handlowych między Francją a Belgią z dnia 1 marca 1956 r. zmieniona wymianą listów z dnia 23 i 30 sierpnia 1960 r.

Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Francuskiej o ułatwieniu stosowania Konwencji haskiej z dnia 1 marca 1954 r. dotyczącej procedury cywilnej, sporządzona dnia 5 kwietnia 1967 r.

Konwencja z dnia 2 lutego 1922 r. o ułatwieniu wykonywania czynności procesowych między osobami zamieszkałymi we Francji i w Wielkiej Brytanii

Umowa między Republiką Francuską a Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii o ułatwieniu stosowania Konwencji dotyczącej procedury cywilnej, podpisanej w Hadze dnia 1 marca 1954 roku, sporządzona w Belgradzie dnia 29 października 1969 r.

Konwencja między Republiką Francuską a Socjalistyczną Republiką Rumunii o wzajemnej pomocy sądowej w sprawach cywilnych i handlowych, sporządzona w Paryżu dnia 5 listopada 1974 r.

Konwencja o wzajemnej pomocy i współpracy sądowej między Republiką Francuską a Republiką Austrii uzupełniająca Konwencję haską z dnia 1 marca 1954 r. dotyczącą procedury cywilnej, sporządzona w Wiedniu dnia 27 lutego 1979 r.

Konwencja o wzajemnej pomocy sądowej w sprawach cywilnych i rodzinnych oraz o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń między Republiką Francuską a Węgierską Republiką Ludową, sporządzona w Budapeszcie dnia 31 lipca 1980 r.

Konwencja między Rządem Republiki Francuskiej a Rządem Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej o wzajemnej pomocy sądowej oraz uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń w sprawach cywilnych, rodzinnych i handlowych, sporządzona dnia 10 maja 1984 r.

Konwencja o wzajemnej pomocy sądowej w sprawach cywilnych między Rządem Republiki Francuskiej a Rządem Ludowej Republiki Bułgarii, sporządzona w Sofii dnia 18 stycznia 1989 r.

Art. 33 ust. 2 – Powiadomienie o możliwości wcześniejszego korzystania ze zdecentralizowanego systemu informatycznego

Brak danych.

■ Ostatnia aktualizacja: 01/12/2022

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.